Dosarul nr. 3-2805/2023

HOTĂRÂRE
În numele Legii

11 februarie 2025 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediu Centru)
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Guzun Corneliu
Grefieri, Fedișin Adelina, Lozovanu Vasile

examinând în ședință de judecată publică cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de Stăvilă Dumitru către Inspectoratul de Stat al Muncii privind anularea actelor administrative,

constată:

La data de 27 septembrie 2023 reclamantul Stăvilă Dumitru a înaintat acțiune în procedura contenciosului administrativ către Inspectoratul de Stat al Muncii privind anularea actelor administrative.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat faptul că, Inspectoratul de Stat al Muncii la 05 iulie 2023 a anunțat concurs pentru ocuparea funcțiilor publice vacante de inspector principal în Inspecția teritorială de muncă Chișinău (mun. Chișinău, raioanele Ialoveni, Criuleni, Dubăsari) și șef al Inspecției teritoriale de muncă Cimișlia (raioanele Hîncești, Leova. Cimișlia, Basarabeasca) (perioadă determinată).

Ținând cont de cerințele înaintate de către Comisia de concurs a Inspectoratului de Stat al Muncii (în continuare Comisia), reclamantul Dumitru Stavilă, la 24 iulie 2023 a depus la Comisie dosarele de participare la concursul pentru ocuparea funcțiilor publice vacante de inspector principal în Inspecția teritorială de muncă Chișinău (mun.Chișinău, raioanele laloveni, Criuleni, Dubăsari) și șef al Inspecției teritoriale de muncă Cimișlia (raioanele Hîncești, Leova, Cimișlia, Basarabeasca) (perioadă determinată).

La 01 august 2023 Comisia, în persoana președintei - Didic Sabina, prin scrisoarea nr.194 din 01.08.2023, expediată prin poșta electronică, l-a informat precum că nu este admis la concursul pentru ocuparea funcțiilor vacante de inspector principal în cadrul Inspecției teritoriale de muncă Chișinău (mun. Chișinău, raioanele Ialoveni, Criuleni, Dubăsari) și de șef al Inspecției teritoriale de muncă Cimișlia (raioanele Hîncești, Leova, Cimișlia, Basarabeasca) (perioadă

determinată). Drept temei de neadmitere la concursul nominalizat a fost invocat art. 9^1 din Legea nr. 140/2001 privind Inspectoratul de Stat al Muncii, modificat prin Legea nr. 112 /2023 din 11.05.2023, privind modificarea unor acte normative (facilitarea activității mediului de afaceri) - Art.V a modificat articolul (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 200 L nr. 68-71, art.505), cu modificările ulterioare.

Indică reclamantul că, art. 9^1 din Legea nr. 140/2001 privind Inspectoratul de Stat al Muncii, prevede : Inspectorului de muncă i se interzice să fondeze servicii externe private de protecție și prevenire, societăți comerciale care prestează servicii de consultanță pentru afaceri și management sau orice alte servicii conexe, precum și să activeze sau să aibă orice interes personal în cadrul acestora. Situațiile de incompatibilitate prevăzute la alin. (1) urmează să înceteze în termen de o lună de la data apariției acestora. Dacă nu a eliminat situația de incompatibilitate în termenul prevăzut, inspectorul de muncă este destituit din funcție. Persoana care, în ultimii 5 ani, a fondat entități specificate la alin. (1), a activat sau a deținut orice interes personal în cadrul acestora nu poate activa în funcții de conducere sau de execuție în domeniul controlului privind respectarea legislației din domeniul muncii și securității și sănătății în muncă.

Mai face trimitere reclamantul la art. 25 al Legii nr. 158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, avînd în vedere că s-a constatat faptul că în ultimii 5 ani a activat în cadrul serviciilor externe private de protecție și prevenire, inclusiv în cadrul societăților comerciale care prestează servicii de consultanță și management sau orice alte servicii conexe, ceea ce constituie o incompatibilitate cu funcțiile la care candida.

Explică reclamantul că, activând în funcție publică în cadrul Inspectoratului de Stat al Muncii, pe parcursul tuturor anilor, în special 01.07.2018 - 30.06.2023 a respectat legislația și nu a desfășurat activități incompatibile cu funcția publică deținută.

Comunică că a respectat restricțiile stabilite în temeiul art. 25 al Legii nr. 158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, Regulile privind desfășurarea muncii prin cumul a funcționarului public aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 201/2009, anexa nr, 4, cu acordul conducerii ministerelor, în subordinea cărora Inspectoratul de Stat al Muncii își desfășura activitatea, a prestat activitate didactică și de creație privind corectitudinea aplicării legislației muncii.

Susține că, faptul prestării activității didactice și de creație, veniturile obținute, au fost anual declarate în modul stabilit la Autoritatea Națională de Integritate (ANI), Serviciul Fiscal de Stat (SFS) și nu au existat obiecții. Mai mult ca atît, în prezent art. 91 din Legea nr. 140/2001 privind Inspectoratul de Stat al Muncii nu stipulează restricții privind desfășurarea activității didactice și de creație, iar art. 25 alin. 2 pct. (c) din Legea nr. 158/2008 cu privire la funcția

publică și statutul funcționarului public prevede posibilitatea desfășurării de către funcționarul public a activității remunerate didactice și de creație.

Potrivit pct. 6 al Regulilor nominalizate, pînă la 30.12.2022 cu acordul scris al conducătorului autorității publice, activitatea didactică putea fi desfășurată de funcționarul public și în orele de program, în limitele a 6 ore săptămînal, în instituțiile din învățământul liceal, secundar general, secundar profesional, mediu de specialitate, superior, postuniversitar, precum și în instituțiile de perfecționare și recalificare a cadrelor. Fiind modificat pct.6 a Regulilor prin Hotărîrea Guvernului Nr. 942/2022 începînd cu 31.12.2022, funcționarii publici pot desfășura și în orele de program activități didactice în instituțiile de învățământ conform structurii sistemului de învățământ prevăzut de Codul educației al Republicii Moldova nr. 152/2014.

Indică reclamantul că, a solicitat de la Comisie copia documentelor autentificate, în temeiul cărora nu a fost admis la concursul nominalizat și a constatat că Comisia și-a întemeiat decizia sa pe extrasul din declarația sa de avere și interese personale pentru anul 2022 de pe pagina web a Autorității Naționale de Integritate și extrase de pe pagina web Data 2B.md, privind S.R.L. Business-Prim și S.R.L. Intelect Center - întreprinderi oglindite în declarația prezentată de reclamant la ANI, unde a prestat activitate didactică, privind aplicarea legislației muncii.

Specifică reclamantul că, oficial, Comisia n-a solicitat documente de la autorități, instituții, organizații, care ar confirma sau infirma activități incompatibile desfășurate de către candidații la concursul nominalizat în perioada ultimilor 5 ani. Explică că, nu toți candidații au fost în ultimii 5 ani funcționari publici sau au deținut alte funcții ca să depună declarații de avere și interese personale la ANI, or, aceasta constituie o discriminare în raport cu persoana reclamantului în cazul de față.

Reclamantul menționează că, faptul prestării serviciilor în perioada anului 2022 este confirmat prin certificate eliberate de către S.R.L. Business-Prim și S.R.L. Intelect Center. Or, art. 9^1 din Legea nr. 140/2001 privind Inspectoratul de Stat al Muncii nu prevede interdicții privind prestarea activității didactice pentru angajații cu funcții de conducere sau execuție din cadrul acestuia.

Explică reclamantul că, art. 9^1 din Legea nr. 140/2001 privind Inspectoratul de Stat al Muncii nu poate fi aplicat retroactiv, pentru unele categorii de persoane, care doresc să acceadă în funcții de conducere sau de execuție în domeniul controlului privind respectarea legislației din domeniul muncii și securității și sănătății în muncă, iar pentru cei care erau în funcțiile respective la momentul intrării în vigoare a acestuia, situațiile de incompatibilitate urmau să înceteze în termen de o lună de la data apariției acestora. Dacă nu a eliminat situația de

incompatibilitate în termenul prevăzut, inspectorul de muncă este destituit din funcție.

Nefiind de acord cu decizia Comisiei exprimată, prin scrisoarea nr. 194 din 01.08.2023, la 21.08.2023 a depus cerere prealabilă, iar la 23.08.2023 a depus cerere prealabilă suplimentară, prin care a solicitat:

- anularea deciziei Comisiei, privind neadmiterea reclamantului la concursul nominalizat;

- suspendarea desfășurării concursului pentru ocuparea funcțiilor publice vacante de inspector principal în cadrul Inspecției teritoriale de muncă Chișinău (mun. Chișinău. raioanele Ialoveni, Criuleni, Dubăsari) și de șef al Inspecției teritoriale de muncă Cimișlia (raioanele Hîneești, Leova, Cimișlia. Basarabeasca) (perioadă determinată);

- prezentarea copiei documentelor, care au servit drept temei de neadmitere la concursul nominalizat în limba română.

Răspuns la cererea prealabilă depusă la 21.08.2023 și înregistrată cu nr. 1513 și la cererea suplimentară depusă la 23.08.2023, în termenul prevăzut de legislație, reclamantul indică că, nu a primit, astfel, pârâtul s-a eschivat de la examinarea și soluționarea acesteia.

Indică reclamantul că, a fost ignorată solicitarea privind suspendarea desfășurării concursului nominalizat, acesta fiind prolongat și încheiat la 08.09.2023 cu anunțarea rezultatelor, privind persoanele care au fost promovate în funcțiile de de inspector principal în cadrul Inspecției teritoriale de muncă Chișinău (mun. Chișinău, raioanele Ialoveni, Criuleni, Dubăsari) și de șef al Inspecției teritoriale de muncă Cimișlia (raioanele Hîneești, Leova, Cimișlia, Basarabeasca) (perioadă determinată).

Reclamantul solicită :

- anularea actului administrativ individual defavorabil - Decizia Comisiei de concurs a Inspectoratului de stat al muncii, privind neadmiterea dosarelor de participare ale reclamantului la concursul pentru ocuparea funcțiilor vacante de inspector principal în Inspecția teritorială de muncă Chișinău (mun. Chișinău, raioanele Ialoveni, Criuleni, Dubăsari) și șef al Inspecției teritoriale de muncă Cimișlia (raioanele Hîncești, Leova, Cimișlia, Basarabeasca) (perioadă determinată), exprimată prin scrisoarea nr. 194 din 01 august 2023,

- anularea rezultatului concursului privind ocuparea funcțiilor publice vacante de inspector principal în Inspecția teritorială de muncă Chișinău (mun. Chișinău, raioanele Ialoveni, Criuleni, Dubăsari) și șef al Inspecției teritoriale de muncă Cimișlia (raioanele Hîncești, Leova, Cimișlia, Basarabeasca) (perioadă determinată) anunțat de Inspectoratul de Stat al Muncii la 05 iulie 2023.

- încasarea din contul reclamatului a cheltuielile de judecată.

La data de 06 decembrie 2024 reclamantul a depus cerere de renunțare la unele cerințe, indicând că, renunță la cerința privind anularea concursului privind ocuparea funcțiilor publice vacante de inspector principal în Inspecția teritorială de muncă Chișinău (mun. Chișinău, raioanele Ialoveni, Criuleni, Dubăsari) și șef al Inspecției teritoriale de muncă Cimișlia (raioanele Hîncești, Leova, Cimișlia, Basarabeasca) (perioadă determinată) anunțat de Inspectoratul de Stat al Muncii la 05 iulie 2023.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 11 februarie 2025, s-a admis cererea reclamantului de renunțare parțială la acțiune.

Reclamantul Stăvilă Dumitru, în cadrul examinării cauzei s-a prezentat, a susținut acțiunea depusă și a solicitat admiterea acesteia, potrivit cerințelor enunțate.

Reprezentantul pârâtului Inspectoratul de Stat al Muncii, fiind înștiințat legal despre data, locul și ora examinării cauzei, nu s-a prezentat, iar prin cererea depusă la 05 februarie 2025, a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa.

La data de 01 noiembrie 2023, pârâtul a depus referința prin care și-a expus poziția în sensul respingerii acțiunii înaintate de reclamant.

Partea pârâtă a indicat că, prin Decizia Comisiei de concurs a Inspectoratului de Stat al Muncii comunicată reclamantului sub formă de scrisoare înregistrată cu nr. 194 din 01.08.2023, în privința dlui Stăvilă Dumitru care a depus dosarele de participare la concursul pentru ocuparea funcțiile vacante de inspector principal - Inspecția teritorială de muncă Chișinău (mun. Chișinău. raioanele Ialoveni, Criuleni, Dubăsari) și funcția de șef - Inspecția teritoarială de muncă Cimișlia (raioanele Hîncești, Leova, Cimișlia, Basarabeasca) a fost adoptată următoarea decizie:

„în temeiul art.9[1] al Legii nr. 140/2001 cu privire la Inspectoratul de Stat al Muncii și art.25 al Legii nr.158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nu sunteți admis la concursul pentru funcțiile vacante de inspector principal - Inspecția teritorială de muncă Chișinău și funcția de șef - Inspecția teritorială de muncă Cimișlia, având în vedere că, s-a constatat faptul că, în ultimii 5 ani ați activat în cadrul serviciilor externe private de protecție și prevenire, inclusiv în cadrul societăților comerciale care prestează servicii de consultanță pentru afaceri și management sau orice alte servicii conexe, ceea ce constituie o incompatibilitate cu funcția la care candidați”.

Nefiind de acord cu decizia Comisiei de Concurs a Inspectoratului de Stat al Muncii, reclamantul a înaintat acțiune în contestare.

Cu referire la alegațiile reclamantului expuse în contestație pârâtul nu este de acord, acestea avînd un caracter pur declarativ, fiind lipsite de temeiuri de drept care ar combate decizia Comisiei de concurs a Inspectoratului de Stat al Muncii din 01.08.2023.

Indică pârâtul că, potrivit art. 9^1 al Legii nr. 140/2001 privind Inspectoratul de Stat al Muncii (în redacția actuală, după intrarea în vigoare a Legii nr. 112/2023) (1) Inspectorului de muncă i se interzice să fondeze servicii externe private de protecție și prevenire, societăți comerciale care prestează servicii de consultanță pentru afaceri și management sau orice alte servicii conexe, precum și să activeze sau să aibă orice interes personal în cadrul acestora. (2) Situațiile de incompatibilitate prevăzute la alin. (1) urmează să înceteze în termen de o lună de la data apariției acestora. Dacă nu a eliminat situația de incompatibilitate în termenul prevăzut, inspectorul de muncă este destituit din funcție. (3) Persoana care, în ultimii 5 ani, a fondat entități specificate la alin. (1), a activat sau a deținut orice interes personal în cadrul acestora nu poate activa în funcții de conducere sau de execuție în domeniul controlului privind respectarea legislației din domeniul muncii și securității și sănătății în muncă.

Inspectorii de muncă fac parte din categoria funcționarilor publici, respectiv le este aplicabilă Legea nr. 158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public. în lumina art. 25 al Legii nr. 158/2008, (1) Calitatea de funcționar public este incompatibilă cu orice altă funcție publică decât cea în care a fost numit. (2) Funcționarul public nu este în drept să desfășoare alte activități remunerate: c) prin contract individual de muncă sau prin alt contract cu caracter civil, în cadrul societăților comerciale, al cooperativelor, al întreprinderilor de stat sau municipale, precum și al organizațiilor necomerciale, din sectorul public sau privat, a căror activitate este controlată, subordonată sau în anumite privințe este de competența autorității în care acesta este angajat, cu excepția activităților științifice,_didactice, activităților în cadrul proiectelor/programelor internaționale de cercetare și inovare, activităților de creație, de participare în proiecte de dezvoltare în domeniul de competență în cadrul autorității în care este angajat, de reprezentare a statului și a autorităților administrației publice locale în societățile economice, precum și de reprezentare în calitate de membru care nu activează permanent în cadrul organelor colegiale ale autorităților publice autonome. (2^2) Nu se află în situație de incompatibilitate, în sensul prevederilor alin. (2), funcționarul public care activează în alte domenii de activitate din sectorul privat, care nu sunt în legătură directă sau indirectă cu atribuțiile exercitate ca funcționar public, potrivit fișei postului, în afara orelor de program. (2^4) Funcționarul public nu este în drept să favorizeze, în virtutea funcției sale, activitatea de întreprinzător a persoanelor fizice și juridice. (5) Alte incompatibilități și restricții se stabilesc prin legislație specială.

Din analiza respectivei dispoziții legale, rezultă faptul că, cazurile de incompatibilitate sunt prevăzute cu titlu imperativ de lege, în lumina art. 25 alin. (5) al Legii nr. 158/2008, respectivele incompatibilități se completează cu cele statuate prin alte legi speciale, în speță, Legea nr. 140/2001.

Cu privire la raționamentele modificărilor legislative operate la Legea nr. 140/2001 din 11.05.2023, menționează că, cazurile de incompatibilitate și cerințele specifice în introduse în Legea nr. 140/2001 privind Inspectoratul de Stat al Muncii au drept scop asigurarea faptului că inspectorii de muncă nu au prestat și nu vor presta activități remunerate, în sectorul privat, în legătură directă sau indirectă cu atribuțiile exercitate ca funcționar public, în afara orelor de program.

Potrivit art. 1 al Legii nr. 186 din 10 iulie 2008 a securității și sănătății în muncă, serviciul extern de protecție și prevenire reprezintă orice unitate care prestează altor unități, în bază de contract, servicii de protecție și de prevenire a riscurilor profesionale.

Conform art. 11 alin. (4) al Legii nr. 186/2008, în cazul în care resursele unității nu sunt suficiente pentru organizarea activităților de protecție și prevenire din lipsa personalului specializat, angajatorul este obligat să recurgă la servicii externe de protecție și prevenire acreditate în modul prevăzut de lege.

Astfel, în situația în care inspectorii de muncă ar fi fondatorii sau salariații unor societăți comerciale care prestează astfel de servicii există riscul ca respectivii funcționari publici să favorizeze unitățile cu care au relații contractuale, în ipoteza unui eventual control.

Mai face trimitere pârâtul la Clasificatorului Activităților din Economia Moldovei, CAEM-2, conform căruia, activitățile de management și de consultanță în management fac parte din categoria activităților juridice și de contabilitate. Prin urmare, nu sunt exceptate de la regimul incompatibilităților, care guvernează statutul funcționarului public.

Instituția incompatibilităților reprezintă o garanție a integrității și credibilității în exercitarea funcției publice sau de demnitate publică, caracteristică unui stat de drept cu o democrație veritabilă, iar cele stabilite prin art. 9^1 al Legii nr. 140/2001 au menirea de a fortifica independența și imparțialitatea inspectorilor de muncă.

Nota Informativă a Proiectului de Lege cu privire la modificarea unor acte normative prin care a modificat Legea nr. 140/2001 stabilește următoarele:

„Pentru abilitarea ISM în scopul reducerii fenomenul de muncă nedeclarată și a salariului în plic, a fost elaborat proiectul de lege cu privire la modificarea unor acte normative. Prin aprobarea proiectului, se vor acorda drepturi suplimentare Inspectoratului de Stat al muncii și anume:

- suplimentar, se propune introducerea unor incompatibilități privind munca de inspector pentru a asigura reguli minime de integritate profesională în activitatea de inspector, în conformitate cu prevederile Codului Global de Integritate pentru Inspecția Muncii”.

Evidențiază faptul că, modificarea art. 91 al Legii nr. 140/2001 a avut loc ca urmare a preluării celor mai bune practici internaționale, stabilite de Organizația

Internațională a Muncii, în lumina Codului Global de Integritate pentru Inspecția Muncii.

Pârâtul indică suplimentar, la cele expuse mai sus, faptul că, potrivit art. 27 al Legii nr. 158 din 04.07.2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, la o funcția publică poate candida persoana care îndeplinește condițiile de bază stabilite la alineatul (1) al aceluiași articol, precum și cerințele specifice stabilite de autoritatea publică.

Iar punctul 4 al Regulamentului cu privire la ocuparea funcției publice prin concurs, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 201 din 11.03.2009, stabilește faptul că dreptul de a participa la concurs îl au persoane care îndeplinesc condițiile de bază prevăzute de lege pentru a candida la o funcție publică și cerințele specifice stabilite pentru ocuparea acesteia.

Astfel, atenționează asupra faptului că, la data lansării concursului pentru funcțiile publice din cadrul Inspectoratului de Stat (05.07.2023), norma legală ce prevede cerințele specifice funcției publice de „inspector de muncă" era intrată în vigoare, iar candidații la funcțiile respective urmau să corespundă cumulativ atât cerințelor/condițiilor de bază, cât și celor specifice.

La data depunerii dosarului pentru a participa la concursul lansat, reclamantul nu a îndeplinit cerințele specifice stabilite în art. 9^1 alin. (3) al Legii nr. 140 din 10.05.2001 privind Inspectoratul de Stat al Muncii, fapt constatat de către Comisie de Concurs din cadrul Inspectoratului de Stat al Muncii și confirmat de către candidat prin afirmarea faptului că a avut activitatea în cadrul companiilor S.R.L. „Business-Prim" și S.R.L. „Intelect Center", care prestează servicii de consultanță pentru afaceri și management în domeniul respectării legislației muncii și activitate în calitate de serviciu extern în domeniul securității și sănătății muncii (confirmări de pe portalurile care au date deschise și paginile web a companiilor respective).

Mai mult, în perioada 2018 - 2023, conform declarațiilor de avere și de interese personale disponibile pe portalul www.ani.md, reclamantul a activat în diverse companii care se ocupă fie de consultanță în domeniul respectării legislației muncii, fie de consultanță în domeniul securitate și sănătate în muncă, fie ca serviciu extern în domeniul securității și sănătății muncii.

În opinia pârâtului, această experiență anterioară intră în conflict de interese cu competența unui inspector de muncă, care ulterior ar urma să verifice activitatea clienților acestor companii. Este necesar de menționat faptul că atunci când o persoană intenționează să candideze la o funcție publică cu atribuții de control și supraveghere, este esențial să fie evitată orice formă de interdependență și conflicte de interese. Candidatul nu ar trebui să fi fost implicat în activitatea companiilor care oferă servicii de consultanță în domeniul respectării legislației muncii și securității în muncă, precum și servicii conexe. Această cerință este necesară pentru a garanta o independență totală în exercitarea funcțiilor unui inspector de

muncă. Orice legătură anterioară cu astfel de companii ar putea influența obiectivitatea și imparțialitatea inspectorului în timpul verificărilor și controalelor asupra activităților desfășurate de aceste companii și /sau clienții acestora.

Suplimentar, la argumentul invocat de reclamant precum că în perioada când a deținut funcții publice, anterior depunerii dosarului pentru funcțiile vacante, a respectat restricțiile stabilite de art. 25 al Legii nr. 158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public și a avut acordul organului ierarhic superior de a presta muncă prin cumul și anume didactică, pârâtul indică faptul că, conform pct. 4 din Regulile privind desfășurarea muncii prin cumul a funcționarului public aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 201 din 11.03.2009 privind punerea în aplicare a prevederilor Legii nr. 158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public „Munca prin cumul poate fi desfășurată de funcționarul public în cadrul societăților comerciale, cooperativelor, întreprinderilor de stat sau municipale, precum și al organizațiilor necomerciale, din sectorul public sau privat, a căror activitate nu este controlată, subordonată sau nu ține, în anumite privințe, de competența autorității publice în care este angajai."

Iar pct.6 din Regulile privind desfășurarea muncii prin cumul a funcționarului public aprobate prin Hotărârii Guvernului nr. 201 din 11.03.2009 prevede că, cu acordul scris al conducătorului autorității publice, funcționarii publici pot desfășura și în orele de program activități didactice în instituțiile de învățământ conform structurii sistemului de învățământ prevăzut de Codul educației al Republicii Moldova nr. 152/2014, în limitele a 6 ore săptămânal, cu păstrarea salariului la locul de muncă de bază. Decizia privind oportunitatea desfășurării de către funcționarul public a activității didactice în orele de program va fi luată de conducător, ținîndu- se cont de circumstanțele concrete existente în autoritatea publică la momentul solicitării, inclusiv volumul de lucru și gradul de asigurare cu personal. Normele date completează restricțiile stabilite în art. 25 al Legii nr. 158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public.

Menționează faptul că potrivit art. 12 din Codul educației al Republicii Moldova, sistemul de învățământ este organizat pe niveluri și cicluri în conformitate cu Clasificarea Internațională Standard a Educației (ISCED-2011), după cum urmează:

a) nivelul 0 - educația timpurie:

- educația ante preșcolară;
- învățământul preșcolar:

b) nivelul 1 - învățământul primar;

c) nivelul 2- învățământul secundar, ciclul 1: învățământul gimnazial;

d) nivelul 3:

- învățământul secundar, ciclul 11: învățământul liceal;
- învățământul profesional tehnic secundar;

e) nivelul 4 - învățământul profesional tehnic postsecundar;

f) nivelul 5 - învățământul profesional tehnic postsecundar nonterțiar;

g) nivelul 6 - învățământul superior, ciclul 1: învățământ superior de licență;

h) nivelul 7 - învățământul superior, ciclul II: învățământ superior de master;

i) nivelul 8 - învățământul superior, ciclul 111: învățământ superior de doctorat.

Iar tipurile instituțiilor de învățământ sunt prevăzute în art. 15 al Codului Educației al Republicii Moldova.

Partea pârâtă atenționează asupra faptului că S.R.L. „Business-Prim" și S.R.L. „Intelect Center" nu reprezintă structuri a sistemului de învățământ în sensul art. 12 și 15 din Codul Educației al Republicii Moldova, prestând servicii de consultanță pentru afaceri și management în domeniul respectării legislației muncii, prin urmare activitatea desfășurată de către reclamant nu poate fi catalogată drept activitate didactică.

Conducîndu-se de prevederile art.9^1 al Legii nr. 140/2001, Inspectoratul de Stat al Muncii. Comisia de concurs al Inspectoratului a adoptat decizia privind faptul că, candidatul Stăvilă Dumitru nu întrunește cerințele specifice pentru ocuparea funcțiilor de inspector principal - Inspecția teritorială de muncă Chișinău și funcția de șef - Inspecția teritoarială de muncă Cimișlia.

Subsecvent, reține norma legală prevăzută de art.7 alin. (2) Cod civil care stabilește, legea nouă este aplicabilă situațiilor juridice în curs de realizare la data intrării sale în vigoare.

Pornind de la faptul că, raportul juridic relevat în speță a luat naștere la data de 05.07.2023, ulterior intrării în vigoare a art. 9^1 din Legea nr. 140/2001, argumentul reclamantului privind caracterul retroactiv decade.

Partea pârâtă consideră acțiunea depusă de reclamant neîntemeiată și solicită respingerea acesteia, ca neîntemeiată.

Audiind explicațiile părților, studiind materialele cauzei în raport cu argumentele părților litigante, instanța de judecată consideră că acțiunea reclamantului Stăvilă Dumitru către Inspectoratul de Stat al Muncii privind anularea actelor administrative este neîntemeiată și urmează să fie respinsă, reieșind din următoarele considerente.

Noțiunea de „act administrativ" este reglementată în legislația națională, cât și în Rezoluția (77) 31 Cu privire la protecția individului față de actele autorităților administrative, adoptată de Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei la 28 septembrie 1997, statuează că, actul administrativ este o manifestare juridică unilaterală de voință, cu caracter normativ sau individual, din partea unei autorități publice în vederea organizării executării sau executării în concret a legii, actul administrativ desemnează orice măsuri individuale sau decizii luate în cadrul exercitării autorității publice, susceptibile de a afecta direct drepturile, libertățile

sau interesele persoanelor fizice sau juridice și care nu este un act îndeplinit în cadrul exercitării unei funcții judiciare.

Potrivit art. 2 alin. (1) Cod administrativ, prevederile prezentului cod determină statutul juridic al participanților la raporturile administrative, atribuțiile autorităților publice administrative și ale instanțelor de judecată competente pentru examinarea litigiilor de contencios administrativ, drepturile și obligațiile participanților în procedura administrativă și cea de contencios administrativ.

În conformitate cu art. 3 Cod administrativ, legislația administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor și a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice și juridice, ținându-se cont de interesul public și de regulile statului de drept.

Potrivit art.5 Cod administrativ, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea.

Conform art.17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Potrivit art.39 Cod administrativ, (1) Controlul judecătoresc al activității administrative este garantat și nu poate fi îngrădit. (2) Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art.17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.

Instanța menționează că la art.17 se dă noțiunea dreptului vătămat, în sens material, iar noțiunea ”revendică încălcarea” din dispozițiile normelor art.189 și art.207 alin.(1) lit.e) Cod administrativ, relevă un aspect procesual și se referă la dreptul reclamantei de a înainta acțiunea în contencios administrativ.

Reclamantul are dreptul la înaintarea acțiunii în contencios administrativ ori de câte ori se deduce la o examinare în prima facie - circumstanțele din cererea sa, acte, dosar administrativ etc. – probabilitatea (posibilitatea) lezării unui drept al său prin actul administrativ.

Probabilitatea că dreptul subiectiv ar putea fi vătămat este prezumată de fiecare dată când o persoană este destinatar (art. 11 alin. (2) enunțul 1) al actului administrativ individual defavorabil sau este terț.

Conform art.206 Cod administrativ, o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare); b) obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual (acțiune în obligare); c) impunerea la acțiune, la tolerare a

acțiunii sau la inacțiune (acțiune în realizare); d) constatarea existenței sau inexistenței unui raport juridic ori nulității unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acțiune în constatare); sau e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acțiune de control normativ). Acțiunea în constatare prezumă existența unui interes îndreptățit pentru constatarea solicitată. Acțiunea în constatare nu poate fi înaintată dacă reclamantul își poate sau și-ar putea revendica drepturile printr-o altă acțiune prevăzută la alin. (1), cu excepția situației cînd se urmărește constatarea nulității unui act administrativ individual sau normativ.

În conformitate cu art. 17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Potrivit art. 189 alin. (1) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

Potrivit art. 208 alin. (1) Cod administrativ, în cazurile prevăzute de lege, până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ, se va respecta procedura prealabilă. Reieșind din dreptul subiectiv al subiectului afectat, care la fel a fost predeterminat de legiuitor și care a fost formulat astfel – orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente pentru a obține anularea actului, recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

Acțiunea înaintată de către reclamant reprezintă o acțiune în contestare, în conformitate cu prevederile art. 206 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ.

În sensul enunțat, art. 209 alin. (1) din Codul administrativ prevede că, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia; b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă.

Cu referire la admisibilitatea acțiunii pe temeiul respectării procedurii prealabile, se reține că, reclamantul Stăvilă Dumitru a depus cerere prealabilă la data de 21 august 2023, iar la 23.08.2023 a depus cerere prealabilă suplimentară, prin care a solicitat:

- anularea deciziei Comisiei, privind neadmiterea reclamantului la concursul nominalizat;

- suspendarea desfășurării concursului pentru ocuparea funcțiilor publice vacante de inspector principal în cadrul Inspecției teritoriale de muncă Chișinău (mun. Chișinău. raioanele Ialoveni, Criuleni, Dubăsari) și de șef al Inspecției teritoriale de muncă Cimișlia (raioanele Hîncești, Leova, Cimișlia. Basarabeasca) (perioadă determinată);

- prezentarea copiei documentelor, care au servit drept temei de neadmitere la concursul nominalizat în limba română.

A menționat reclamantul că, răspuns la cererea prealabilă depusă la 21.08.2023 și înregistrată cu nr. 1513 și la cererea suplimentară depusă la 23.08.2023, în termenul prevăzut de legislație, nu a primit, astfel, reclamantul s-a adresat cu prezenta acțiune în justiție.

Cu privire la termenul depunerii cererii de chemare în judecată, instanța notează că, acțiunea a fost depusă la 27 septembrie 2023.

În corespundere cu art.209 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia.

Astfel, acțiunea a fost depusă în interiorul termenului de depunere a acțiunii în contencios administrativ, prevăzut de lege.

Drept urmare, instanța de judecată a constatat că motive de inadmisibilitate în conformitate cu prevederile art. 207 alin. (2) din Codul administrativ în privința acțiunii de contencios administrativ înaintată de reclamant nu se regăsesc, prin urmare, acțiunea este admisibilă.

În privința competenței instanței de judecată la examinarea acțiunii în contencios administrativ se constată că competenta, în conformitate cu prevederile art. 191 alin. (1) și art. 196 alin. (1) Cod administrativ, la momentul înaintării acțiunii, revenea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani).

Prin urmare acțiunea a fost depusă cu respectarea prevederilor art. 191 alin. (1), art. 192 alin. (2) și art. 196 alin. (1) Cod administrativ.

Instanța reține că potrivit art.20 din Constituția Republicii Moldova, orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime. Nici o lege nu poate îngrădi accesul la justiție.

Art.13 al Convenției Europene pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, statuează că, orice persoană, ale cărei drepturi și libertăți recunoscute de prezenta convenție au fost încălcate, are dreptul să se adreseze efectiv unei instanțe naționale, chiar și atunci când încălcarea s-ar datora unor persoane care au acționat în exercitarea atribuțiilor lor oficiale.

Astfel, obiect al examinării prezentei cauze în instanța de contencios administrativ îl constituie anularea actului administrativ individual defavorabil - Decizia Comisiei de concurs a Inspectoratului de stat al muncii, privind neadmiterea dosarelor de participare ale reclamantului la concursul pentru ocuparea funcțiilor vacante de inspector principal în Inspecția teritorială de muncă Chișinău (mun. Chișinău, raioanele Ialoveni, Criuleni, Dubăsari) și șef al Inspecției teritoriale de muncă Cimișlia (raioanele Hîncești, Leova, Cimișlia, Basarabeasca) (perioadă determinată), exprimată prin scrisoarea nr. 194 din 01 august 2023.

Controlul judecătoresc al legalității actelor administrative, presupune apărarea drepturilor și intereselor legitime ale justițiabililor, împotriva abuzurilor administrației publice, în condițiile legii contenciosului administrativ. Acest control se înfăptuiește de către instanțele de judecată în condițiile legii privind organizarea judecătorească. Întru elucidarea subiectului privind realizarea controlului judecătoresc se impune conceptul competenței, în baza căruia se realizează respectivul control. Pornind de la scopul primordial al instituției contenciosului administrativ care este prestabilit de legiuitor și care presupune contracararea abuzurilor și exceselor de putere ale autorităților publice, apărarea drepturilor persoanei în spiritul legii, ordonarea activității autorităților publice, asigurarea ordinii de drept. Și reieșind din dreptul subiectiv al subiectului afectat, care la fel a fost predeterminat de legiuitorul și care a fost formulat astfel - orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente pentru a obține anularea actului, recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

Starea de fapt stabilită în cadrul examinării pricinii, poate fi rezumată în felul următor:

Inspectoratul de Stat al Muncii la 05 iulie 2023 a anunțat concurs pentru ocuparea funcțiilor publice vacante de inspector principal în Inspecția teritorială de muncă Chișinău (mun. Chișinău, raioanele Ialoveni, Criuleni, Dubăsari) și șef al Inspecției teritoriale de muncă Cimișlia (raioanele Hîncești, Leova. Cimișlia, Basarabeasca) (perioadă determinată).

Reclamantul Dumitru Stavilă, la 24 iulie 2023 a depus la Comisie dosarele de participare la concursul pentru ocuparea funcțiilor publice vacante de inspector principal în Inspecția teritorială de muncă Chișinău (mun.Chișinău, raioanele laloveni, Criuleni, Dubăsari) și șef al Inspecției teritoriale de muncă Cimișlia (raioanele Hîncești, Leova, Cimișlia, Basarabeasca) (perioadă determinată).

La 01 august 2023 Comisia, în persoana președintei - Didic Sabina, prin scrisoarea nr.194 din 01.08.2023, expediată prin poșta electronică, l-a informat precum că nu este admis la concursul pentru ocuparea funcțiilor vacante de

inspector principal în cadrul Inspecției teritoriale de muncă Chișinău (mun. Chișinău, raioanele Ialoveni, Criuleni, Dubăsari) și de șef al Inspecției teritoriale de muncă Cimișlia (raioanele Hîncești, Leova, Cimișlia, Basarabeasca) (perioadă determinată).

În calitate de temei pentru neadmitere la concursul nominalizat au fost invocate prevederile art. 9^1 din Legea nr. 140/2001 privind Inspectoratul de Stat al Muncii și art. 25 din Legea nr. 158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, și anume faptul că în ultimii 5 ani reclamantul a activat în cadrul serviciilor externe private de protecție și prevenire, inclusiv în cadrul societăților comerciale care prestează servicii de consultanță și management sau orice alte servicii conexe, ceea ce constituie o incompatibilitate cu funcțiile la care candida.

Invocând dezacordul cu acțiunile autorității publice, reclamantul a depus prezenta acțiune, solicitând anularea actelor administrative contestate.

Potrivit art. 189 alin. (1) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

Conform art. 206 alin.(1) lit. a) Cod administrativ, o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare).

Tot aici, instanța de judecată reține că, la examinarea cererii în anulare, legalitatea unui act administrativ urmează a fi examinată prin prisma triplului test al legalității, care verifică dacă actul contestat a fost emis cu respectarea competenței, a procedurii prevăzute de lege și dacă este legal în fond.

Potrivit art. 21 alin. (1) din Codul administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să acționeze în conformitate cu legea și alte acte normative.

Iar, în conformitate cu prevederile art. 93 alin.(1) Cod administrativ, fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția.

Conform prevederilor art. 9^1 din Legea nr. 140 din 10.05.2001 privind Inspectoratul de Stat al Muncii, (1) Inspectorului de muncă i se interzice să fondeze servicii externe private de protecție și prevenire, societăți comerciale care prestează servicii de consultanță pentru afaceri și management sau orice alte servicii conexe, precum și să activeze sau să aibă orice interes personal în cadrul acestora. (2) Situațiile de incompatibilitate prevăzute la alin. (1) urmează să înceteze în termen de o lună de la data apariției acestora. Dacă nu a eliminat situația de incompatibilitate în termenul prevăzut, inspectorul de muncă este destituit din funcție. (3) Persoana care, în ultimii 5 ani, a fondat entități specificate la alin. (1), a activat sau a deținut orice interes personal în cadrul acestora nu poate

activa în funcții de conducere sau de execuție în domeniul controlului privind respectarea legislației din domeniul muncii și securității și sănătății în muncă.

În corespundere cu art. 25 din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158 din 04.07.2008, (1) Calitatea de funcţionar public este incompatibilă cu orice altă funcţie publică decît cea în care a fost numit. (2) Funcţionarul public nu este în drept să desfăşoare alte activităţi remunerate: a) în cadrul autorităţilor publice, cu excepţiile prevăzute de lege; b) în funcţie de demnitate publică sau în funcţie din cadrul cabinetului persoanei care exercită funcţie de demnitate publică, cu excepţia cazului în care raporturile de serviciu sînt suspendate pe perioada respectivă în condiţiile legii; c) prin contract individual de muncă sau prin alt contract cu caracter civil, în cadrul societăților comerciale, al cooperativelor, al întreprinderilor de stat sau municipale, precum şi al organizațiilor necomerciale, din sectorul public sau privat, a căror activitate este controlată, subordonată sau în anumite privințe este de competența autorității în care acesta este angajat, cu excepția activităților științifice, didactice, activităților în cadrul proiectelor/programelor internaționale de cercetare și inovare, activităților de creație, de participare în proiecte de dezvoltare în domeniul de competență în cadrul autorității în care este angajat, de reprezentare a statului și a autorităților administrației publice locale în societățile economice, precum și de reprezentare în calitate de membru care nu activează permanent în cadrul organelor colegiale ale autorităților publice autonome. Modul de cumulare a acestor activități cu funcția publică se stabilește de către Guvern; d) în calitate de expert antrenat în proiecte implementate peste hotarele țării, cu excepția cazului în care raporturile de serviciu sînt suspendate pe perioada respectivă în condițiile legii; e) în calitate de consilier în unitățile administrativ-teritoriale de nivelul întâi și cele de nivelul al doilea, cu excepția cazului în care funcționarul public nu se află în raporturi de serviciu cu subdiviziunile autorităților administrației publice locale de același nivel și din aceeași unitate administrativ-teritorială în care activează. (2^1) Funcţionarul public nu este în drept să desfăşoare activitate de întreprinzător, cu excepţia calităţii de fondator al societăţii comerciale. (2^2) Nu se află în situaţie de incompatibilitate, în sensul prevederilor alin. (2), funcționarul public care activează în alte domenii de activitate din sectorul privat, care nu sînt în legătură directă sau indirectă cu atribuţiile exercitate ca funcţionar public, potrivit fişei postului, în afara orelor de program. (2^3) Nu se află în situaţie de incompatibilitate, în sensul prevederilor alin. (2), funcţionarul public care este desemnat, prin act administrativ, pentru a face parte din echipa de proiect investiţional sau de proiect de asistenţă tehnică, finanţate din împrumuturi externe contractate sau garantate de stat, rambursabile sau nerambursabile, ori din contul granturilor acordate Guvernului, precum şi din contul granturilor acordate instituţiilor finanţate de la buget, cu excepţia funcţionarilor publici care exercită atribuţii de audit sau atribuţii de control asupra

activităţii derulate în cadrul acesteia şi a funcţionarilor publici pentru care activitatea desfăşurată în cadrul echipei de proiect generează o situaţie de conflict de interese cu funcţia publică pe care o exercită. (2^4) Funcţionarul public nu este în drept să favorizeze, în virtutea funcţiei sale, activitatea de întreprinzător a persoanelor fizice şi juridice. (3) Funcţionarul public poate cumula, în cadrul autorităţii publice în care îşi desfăşoară activitatea, atribuţiile funcţiei sale cu atribuţiile funcţiei publice vacante sau temporar vacante, fapt confirmat prin actul administrativ al conducătorului. (4) Funcţionarul public nu poate fi mandatar al unor terţe persoane în autoritatea publică în care îşi desfăşoară activitatea, inclusiv în ceea ce priveşte efectuarea unor acte în legătură cu funcţia publică pe care o exercită. (5) Alte incompatibilităţi şi restricţii se stabilesc prin legislaţie specială. (6) Situaţia de incompatibilitate prevăzută la alin. (2), (21), (22), (23) și (4) urmează să înceteze pe parcursul unei luni din momentul apariţiei acesteia. Dacă nu a eliminat situaţia de incompatibilitate în termenul prevăzut, funcţionarul public este destituit din funcţie.

Articolul 25 din Legea nr. 158/2008 reglementează incompatibilitățile generale pentru funcționarii publici și anume faptul că, persoana nu poate deține funcție publică dacă există o incompatibilitate stabilită prin lege.

Adică, dacă o altă lege specială, cum este Legea nr. 140 din 10.05.2001 privind Inspectoratul de Stat al Muncii, stabilește o incompatibilitate specifică pentru o anumită funcție (ex: inspector de muncă), aceasta se aplică prioritar.

La rândul său, articolul 9^1 din Legea nr. 140 din 10.05.2001 privind Inspectoratul de Stat al Muncii, reglementează incompatibilitățile cu funcția de inspector de muncă și stabilește expres cazurile în care o persoană nu poate fi încadrată în această funcție.

Instanța reține faptul că, normele de drept expuse supra, vin să evite conflictele de interese și potențialele părtiniri care ar putea afecta imparțialitatea inspectorului în exercitarea atribuțiilor sale de serviciu.

În speță, potrivit certificatelor prezentate de reclamantul Stăvilă Dumitru, acesta a activat ocazional în calitate de formator și a prestat activitate în domeniul aplicării legislației muncii, în cadrul S.R.L. „Business-Prim” și S.R.L. „Intelect Center”.

Având în vedere natura juridice a întreprinderilor în care a activat reclamantul, se constată că, acestea sunt supuse controlului Inspectoratului de Stat al Muncii, fapt obligatoriu pentru majoritatea angajatorilor privați.

Analizând prevederile legale aplicabile în materie de ocupare a funcțiilor publice și de organizare a activității Inspectoratului de Stat al Muncii, citate supra, se constată că decizia comisiei de concurs privind respingerea dosarului de participare a candidatului Stăvilă Dumitru la concursul pentru ocuparea funcției

publice vacante de inspector principal este legală și justificată, în baza incompatibilităților expres prevăzute de lege.

Instanța reține că, legislatorul a prevăzut expres la art. 9[1] din Legea nr. 140/2001 privind Inspectoratul de Stat al Muncii faptul că, nu pot fi inspectori de muncă persoanele care, în ultimii 5 ani, au deținut funcții de conducere ori funcții ce presupun activități în domeniul resurselor umane în cadrul entităților supuse controlului de către Inspectoratul de Stat al Muncii.

Respectiv, norma dată instituie o incompatibilitate obiectivă, legală, în scopul garantării imparțialității și neutralității funcționarilor cu atribuții de control în domeniul relațiilor de muncă și securității muncă.

Iar conform sensului art. 25 alin. (1) din Legea nr. 158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, legiuitorul a prevăzut în mod expres faptul că însăși existența unei incompatibilități prevăzute într-o lege specială este suficientă pentru a interzice accesul unei persoane la o funcție publică.

Din actele depuse de reclamant rezultă că, în ultimii 5 ani, acesta a activat în cadrul S.R.L. Business-Prim și S.R.L. Intelect Center, entități cu statut de angajator privat și, prin urmare, supuse unor eventuale controale din partea Inspectoratului de Stat al Muncii.

Mai mult, funcțiile deținute de candidat au presupus activități în domeniul formării resurselor umane.

Având în vedere cele enunțare, instanța de judecată conchide că, această situație întrunește cumulativ condițiile prevăzute de art. 9[1] alin. (1) din Legea nr. 140/2001, și anume: activitate în cadrul unei entități supuse controlului Inspectoratului de Stat al Muncii; implicare în activități ce țin de resurse umane; în ultimii 5 ani anteriori concursului.

A se menționa în acest sens că, incompatibilitatea instituită de lege urmărește prevenirea conflictelor de interese, eliminarea riscurilor de părtinire și protejarea credibilității și integrității activității de control exercitate de inspectori.

Or, potrivit art. 5 din Legea nr. 158/2008, serviciul public se bazează pe principiile egalității și nondiscriminării, legalităţii, profesionalismului, transparenţei, imparţialităţii, independenţei, responsabilităţii, stabilităţii şi loialităţii.

Analizând actele speței, prin prisma normelor de drept expuse supra, instanța ajunge la concluzia că, decizia comisiei de concurs de respingere a dosarului este legală, temeinică și justificată, fiind fundamentată pe o incompatibilitate expres prevăzută de lege, care exclude posibilitatea încadrării în funcția de inspector de muncă în cazul persoanelor ce au activat în ultimii 5 ani, în domeniul resurselor umane în cadrul entităților supuse controlului Inspecției muncii.

În lumina celor expuse, instanța de judecată conchide că, în solicitarea reclamantului privind anularea actului administrativ individual defavorabil - Decizia Comisiei de concurs a Inspectoratului de stat al muncii, privind neadmiterea dosarelor de participare ale reclamantului la concursul pentru ocuparea funcțiilor vacante de inspector principal în Inspecția teritorială de muncă Chișinău (mun. Chișinău, raioanele Ialoveni, Criuleni, Dubăsari) și șef al Inspecției teritoriale de muncă Cimișlia (raioanele Hîncești, Leova, Cimișlia, Basarabeasca) (perioadă determinată), exprimată prin scrisoarea nr. 194 din 01 august 2023, urmează a se refuza.

Argumentele reclamantului precum că ar fi prestat activitate didactică, instanța de judecată nu le poate reține, or, acestea nu au fost probate în mod convingător.

A se menționa în acest sens faptul că, partea reclamantă nu a prezentat copia contractelor de muncă sau prestări servicii, fișele de post pentru funcțiile pe care le-a îndeplinit în cadrul S.R.L. „Business-Prim" și S.R.L. „Intelect Center", rapoarte de activitate, descrierea exactă a prestației, a perioadei prestației, etc.

Drept urmare, în lipsa acestor dovezi clare, documente justificative, simpla afirmare a calității de formator și prezentarea unui certificat, nu este suficientă pentru a exclude incidența art. 9^1 din Legea nr. 140/2001.

La caz, partea reclamantă nu a făcut dovada clară că activitatea de „formator" a fost total distinctă de domeniul resurselor umane.

Mai mult decât atât, conform art. 12 din Codul educației al Republicii Moldova, sistemul de învățământ este organizat pe niveluri și cicluri în conformitate cu Clasificarea Internațională Standard a Educației (ISCED-2011), după cum urmează: a) nivelul 0 - educația timpurie: - educația ante preșcolară; - învățământul preșcolar: b) nivelul 1 - învățământul primar; c) nivelul 2- învățământul secundar, ciclul 1: învățământul gimnazial; d) nivelul 3: - învățământul secundar, ciclul 11: învățământul liceal; - învățământul profesional tehnic secundar; e) nivelul 4 - învățămîntul profesional tehnic postsecundar; f) nivelul 5 - învățămîntul profesional tehnic postsecundar nonterțiar; g) nivelul 6 - învățămîntul superior, ciclul 1: învățămînt superior de licență; h) nivelul 7 - învățămîntul superior, ciclul II: învățămînt superior de master; i) nivelul 8 - învățămîntul superior, ciclul 111: învățămînt superior de doctorat.

Instanța menționează că, tipurile instituțiilor de învățământ sunt prevăzute în art. 15 al Codului Educației al Republicii Moldova.

Prin prisma normelor enunțate supra, S.R.L. „Business-Prim" și S.R.L. „Intelect Center" nu se încadrează în noțiunea de structuri a sistemului de învățământ în sensul art. 12 și 15 din Codul Educației al Republicii Moldova, prestând servicii de consultanță pentru afaceri și management în domeniul respectării legislației muncii.

Astfel, activitatea desfășurată de către reclamant nu poate fi catalogată drept activitate didactică.

În sensul art. 219 alin. (1) din Codul administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți.

În conformitate cu prevederile art.16 din Codul administrativ, dreptul discreționar al autorității publice reprezintă posibilitatea acesteia de a opta între mai multe soluții posibile corespunzătoare scopului legii atunci când aplică o dispoziție legală. Exercitarea dreptului discreționar nu permite desfășurarea unei activități administrative arbitrare.

Potrivit art.137 din Codul administrativ, în exercitarea dreptului discreționar atribuit, autoritățile publice trebuie să acționeze cu bună-credință în limitele legal stabilite și cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul. Daca autoritatea publică poate decide discreționar și doar una din mai multe consecințe juridice este legală, atunci dreptul discreționar al autorității publice se reduce la alegerea consecinței juridice/soluției legale. Stările de fapt identice în esență se tratează identic. O tratare neidentică a două stări de fapt identice se admite numai dacă există un motiv obiectiv. Dacă într-un caz autoritatea publică și-a exercitat dreptul discreționar într-un anumit mod, atunci în cazuri similare ea este obligată să își exercite dreptul discreționar în același mod. Această regulă nu se aplică dacă autoritatea publică intenționează să își schimbe în viitor practica de exercitare a dreptului discreționar în cazuri similare.

În lumina celor menționate, instanța conchide asupra netemeiniciei pretențiilor titularului acțiunii și argumentelor invocate în acest sens care condiționează respingerea acțiunii ca neîntemeiată, cu menținerea actelor administrative contestate, or, alegațiile invocate de către reclamant în acțiunea depusă nu și-au găsit confirmare în cadrul ședințelor de judecată.

La caz, de către autoritatea pârâtă actele contestate au fost emise în conformitate cu competențele și normele materiale, în conformitate cu legislația în vigoare.

Instanța consideră relevante prevederile art.29 alin.(1) - (2) din Codul administrativ, conform cărora, orice măsură întreprinsă de autoritățile publice prin care se afectează drepturile sau libertățile prevăzute de lege trebuie să corespundă principiului proporționalității. O măsură întreprinsă de autoritățile publice este proporțională dacă: a) este potrivită pentru atingerea scopului urmărit în temeiul împuternicirii atribuite prin lege; b) este necesară pentru atingerea scopului; c) este rezonabilă.

În contextul celor relatate, instanța subliniază că, pentru a fi anulat un act administrativ, reclamantul exercitând dreptul său la acțiune, urmează nu doar la

general să-și expună dezacordul cu activitatea administrativă, ci să-și întemeieze cererea de chemare în judecată pe prevederile exprese a legii: 1) în cazul în care consideră că actul administrativ este ilegal în fond ca fiind emis contrar prevederilor legii, să indice expres care anume norme legale, în viziunea lui, au fost încălcate; 2) în cazul în care consideră că actul administrativ este ilegal ca fiind emis cu încălcarea competenței, urmează să facă referire la normele juridice care reglementează competența, astfel, încât să dovedească încălcarea acesteia; 3) în cazul în care invocă că actul administrativ este ilegal ca fiind emis cu încălcarea procedurii stabilite, urmează să indice expres normele procedurale care au fost încălcate.

Cu aplicabilitate la situația dedusă judecății, instanța de judecată reține că, nici unul din temeiurile invocate de reclamant întru anularea actului administrativ individual defavorabil, nu atinge nivelul minim pentru a putea fi reținut ca temei de anulabilitate sau de nulitate a actelor administrative individuale defavorabile, or, actul contestat a fost emis conform legii, cu respectarea procedurii stabilite și de către organul competent.

În partea ce ține de cerința reclamantului privind încasarea cheltuielilor de judecată, instanța reține următoarele.

Potrivit prevederilor art.82 Cod de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat şi din cheltuielile de judecată.

În conformitate cu art.94 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească părţii care a avut cîştig de cauză toate cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului - proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Având în vedere faptul că, reclamantul este persoana care a pierdut procesul, din contul pârâtului nu poate fi dispusă încasarea cheltuielilor de judecată.

Potrivit art. 224 alin. (1) lit. f) din Codul administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sunt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la lit. a)-e).

Din considerentele menționate, instanța ajunge la concluzia privind respingerea cererii de chemare în judecată depusă de Stăvilă Dumitru către Inspectoratul de Stat al Muncii privind anularea actelor administrative, ca neîntemeiată.

În conformitate cu art. 224 alin. 1) lit. f) Cod administrativ, instanța de judecată,

hotărăște:

Cererea de chemare în judecată depusă de Stăvilă Dumitru către Inspectoratul de Stat al Muncii privind anularea actelor administrative, se respinge, ca neîntemeiată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediu Râșcani).

Motivarea apelului se prezintă la instanța de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la instanța de judecată care a emis hotărârea contestată.

Președintele ședinței,
Judecător Guzun Corneliu

Copia corespunde originalului